

skal leve med. Derfor en stærk appel til regeringen om at gå ind på Danmarks vegne og prøve at styrke det internationale retssamfund. Det Radikale Venstre vil bidrage også med ideer og konkrete forslag.

Kl. 16.30

Vi vil også holde fast i demokratiet og friheden. Vi vil forsvare og værne retsstaten, en retsstat, hvor der er lighed for loven, hvor domstolene kontrollerer politiets arbejdsmetoder. Vi vil forsvare og værne retssikkerheden, hvor ingen er skyldig, før dommen er faldet efter en fair rettergang, hvor den mistænkte, den sigtede, den tiltalte, får mulighed for at forsvare sig mod anklagen og bevisførelsen, uanset hvem man er. Vi vil forsvare og værne statsborgeres helt berettigede forventninger om, at H.C. Andersens sang »I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme, dér har jeg rod, derfra min verden går« stadig væk giver mening. Og det er ikke selvfølgeligheder.

Det er sådan, at flertallet har magten til at lovgive og til at flytte grænserne, bøje og bryde de liberale principper, der skulle sikre friheden, der skulle sikre mod vilkårlighed og kaffasker tilstande. Jeg skal ikke gentage debatten fra de korte bemærkninger tidligere på dagen, men også trække frem her – hvilket ikke er gjort før i dag af mig – at danske statsborgere nu må omkring Malmø, hvis myndighedernes skøn over familiens tilknytningsforhold går dem imod.

Det er i virkeligheden en ganske barok situation, vi er kommet i. Vi har samlet en lang, lang række eksempler, ja, vi behøver ikke gøre noget, de kommer af sig selv til Det Radikale Venstres folketingsgruppe. Den seneste handler om en udstationeret dansk statsborger, der har været 5 år ude i verden for at arbejde for Danmarks sag og dér har giftet sig og fået to børn og vender hjem og så uheldigvis er uden arbejde. Han henvender sig til kommunen for at få hjælp og får følgende gode råd: Send din kone og børn tilbage, hvor de kommer fra. Det er altså Danmark i dag.

Jo, der er sandelig sket forandringer og fornyelser. I Danmark er jeg født, derfra min verden går. Ja, den går i hvert fald omkring Malmø, hvis man skal hjem igen.

Samtidig er flytninge og indvandrere med alle de bestræbelser, integrationsministeren gør sig for at sende andre statsborgere hjem til deres lande, i strid modvind i forhold til, hvad danske statsborgere får af mindre muligheder for at vende hjem til deres land.

Det Radikale Venstre arbejder uophørligt for det internationale retssamfund med fælles regler, stærke institutioner til at håndhæve reglerne, og vi vil også arbejde for at styrke EU. EU-udvidelsen er jo et af de mirakler, som selvfølgelig ikke er et mirakel, men en meget, meget stor arbejdsindsats, som har været undervejs og forbedret siden 1993. Det faldt i Danmarks lod at have formandskabet i efteråret 2002, hvor statsministeren og udenrigsministeren håndterede de sidste lange møder og løste opgaven, fik sat det sidste punktum, og det var godt.

EU har med sit konventsarbejde prøvet at bidrage til en fornyelse af forberedelsen af en ny regeringskonference og dermed en ny forfatningstraktat. Et af hovedargumenterne har været, at sproget skulle være lettere, traktaten skulle være mere forståelig for alle de mennesker, der er optaget af vores fælles fremtid i Europa.

Vi er i Det Radikale Venstre glade for, at charteret om de fundamentale rettigheder kommer ind i forfatningstraktaten, men vi kan også se, at den ændrede struktur, som alt tyder på at vi får i den kommende traktat, vil sætte de danske forbehold under et massivt pres, ikke mindst det retlige forbehold, fordi strukturen bliver ændret, således at alle de samarbejdsrelationer, vi har i dag, f.eks. politisamarbejdet, vil komme ind under vores forbehold.

Vi beklager, at regeringen er meget passiv på det her område, især i forhold til det retlige forbehold. Jeg vil bare minde regeringen om, at det er meget, meget vanskeligt at føre udenrigs- og sikkerhedspolitik med forskellige partier, og her tænker jeg selvfølgelig på Dansk Folkeparti kontra de partier, der plejer at være omkring udenrigs- og sikkerhedspolitiske flertal.

Vi er i Det Radikale Venstre meget glade for, at de åbne ministerrådsmøder under lovbehandlingen er kommet for at blive, og vi vil gøre meget for at få flere flertalsafgørelser. Dybest set er kravet om enstemmighed jo ikke særlig frugtbart eller særlig demokratisk, for der sker jo det, når man har en veto, at man stopper med at gøre sig umage for at finde et fælles svar og en fælles løsning. Det ser vi også i Sikkerhedsrådet, og derfor bør vi også arbejde for at ændre de regler, der er i FN.

Kl. 16.35

Vi glæder os til at løfte den opgave, som statsministeren annoncerede i sin tale her i dag, hvor Folketinget skal give regeringen mandat til efteråret, og det vender vi jo tilbage til.